

EESTI ARSTIEETIKA KOODEKS

I. Üldpõhimõtted

1. Arsti kutsetöö kõrgeim eesmärk on igakülgne rahva tervise kaitse.
2. Arsti kohus on anda arstiabi igas võimalikus olukorras.
3. Arst suhtub kõikidesse patsientidesse võrdselt, religioossed, rahvuslikud, sotsiaalsed ja poliitilised tegurid ei tohi mõjutada arsti tema kohustuste täitmisel. Arst ei tohi kasutada oma arstlikke teadmisi inimsuse vastu.
4. Arst käitub igas olukorras oma elukutse vääriliselt.
5. Arst peab säilitama ja edendama oma füüsilist ja vaimset tervist ning hoiduma tegevusest, mis võib kahandada tema võimet osutada oma oskustele vastavat abi.
6. Arst peab suhtuma patsienti austuse ja lugupidamisega.
7. Arst ei tohi ahistada patsienti psühholoogiliselt, seksistlikult ega materiaalselt.
8. Arst ei tohi oma ravitöös saada muid materiaalseid hüvesid peale palga või kokkulepitud honorari.

II. Arst ja patsient

1. Arsti esmane kohustus on osutada arstiabi oma pädevuse piires, austades patsiendi inimväärikust, eraelu ja heaolu.
2. Arst on kohustatud kasutama kõiki temale teadaolevaid ja kättesaadavaid abistamismeetodeid ning vajaduse korral pidama kolleegidega nõu.
3. Raviarst, küsides teise arsti arvamust, jääb ikkagi patsiendi ees vastutavaks ravi- ja muude otsuste ning soovitude osas.
4. Arst peab selgitama patsiendile tema tervislikku seisundit ning saama vabatahtlikult antud ja arusaamisel põhineva nõusoleku vajalike uuringute ja ravimenetluste tegemiseks. Patsiendile antav informatsioon peab hõlmama teavet uuringute ja ravi vajalikkusest, võimalikest erinevatest raviviisidest, samuti teavet nendest tuleneda võivatest kõrvalnähtudest, tüsistustest ja ohtudest. Patsienti tuleb teavitada ravikuludest ja maksimisviisidest. Otsustusvõimetu patsiendi puhul tuleb teavitada tema seaduslikke esindajaid, taotledes nende nõusolekut uuringuteks ja raviks. Nõusoleku saamise põhimõte siiski ei tohi põhjustada viivitusi eluohtlike seisundite puhul vajalike otsuste vastuvõtmisel.
5. Vältimatu abi andmise puhul peab arst kiirelt tegutsema patsiendi tervise huvides oma parimate võimaluste järgi ära ootamata kannataja või tema esindajate nõusolekut. Arst on vastutav tagajärgede eest, mis võivad tuleneda põhjendamatus keeldumisest anda abi.
6. Oma tegevuses peab arst lähtuma teaduslikust meditsiinist ja mitte kasutama teaduslikult põhjendamata diagnoosimis- ja ravimeetodeid.
7. Arst peab eelistama oma patsiendi huvisid puhtteaduslikele ja ühiskondlikele huvidele kuid seejuures peab arvestama ka ühiskonna võimalustega.
8. Vajaduse korral arst peab abistama patsienti ka tema usuliste, vaimsete või aineliste vajaduste korraldamisel.
9. Arsti kohuseks on hoida kutsesaladust ja seda ka peale patsiendi surma. Kutsesaladusega kaitstud teavet võib avaldada vajalikus ulatuses üksnes teistele sama patsiendi raviga seotud isikutele või seaduses ettenähtud juhtudel, eelkõige hädaohu korral teistele ühiskonnaliikmetele.
10. Arst kindlustab, et kõik temaga koos töötavad isikud peavad kinni ametisaladuse hoidmise nõudest ning toimivad vastavuses meditsiinieetika nõuetega.
11. Arst peab patsiendi nõudmisel teda täielikult teavitama tema tervise kohta kogutud mistahes andmetest kuid peab austama ka inimese soovi seda teavet mitte saada.

12. Arst on kohustatud patsiendi kohta kogutud terviseandmeid hoidma nii, et kõrvalistel isikutel ei oleks neile juurdepääsu.
13. Arst peab igakülgsest kaasa aitama rahva tervise tugevdamisele, selle hulgas ka ennetuse ja tervisedenduse arendamisele ja vastavate teadmiste levitamisele

III. Arstipraktika

1. Arsti kohus on osaleda arstlike kutseorganisatsioonide tegevuses ning pidevalt täiendada oma erialateadmisi ja -oskusi ning neid jagada ka kolleegidega.
2. Patsiendi suunamisel teise arsti juurde ei tohi lähtuda kasusaamise eesmärgist. Arst ei tohi määrata põhjendamatu uuringuid ja raviprotseduure ega suunata vajaduseta teiste arstide konsultatsioonidele. Siiski peab patsiendil säiluma õigus soovi korral teise arvamuse saamiseks.
3. Arst, kes osaleb kliinilises uurimistöös, peab olema veendunud, et see projekt on heaks kiidetud inimuuringute eetikakomitee poolt ja vastab protokollinõuetele.
4. Arst, kes töötab eksperdina või tegutseb eksperdi ülesannetes, peab uuritavat oma rollist teavitama. Raviarst ei saa olla eksperdi rollis oma patsienti puudutavas kohtuarstlikus, töövõime- või muus ekspertiisis.
5. Arst tohib tunnistustes, õiendites ja ekspertiisides kinnitada ainult seda, mida ta vaatluse, kogutud andmete ja kaalutluse alusel leiab end olevat õigustatud tegema.
6. Arstile on sobimatu oma vastuvõttu reklaamida sagedase ja pealetükkiva kuulutamise teel ning oma isikut esile tõsta.
7. Arstil on kuulutatel ja siltidel lubatud avaldada oma nimi, teaduskraad, eriala, ametinimetus, kõnetundide aeg, vastuvõtu koht ja telefoninumber.
8. Arstile on sobimatu reklaamida nii trükistes, raadios kui ka televisioonis igasuguseid meditsiiniteenuseid, nende hulgas eriti hügieeni- või ravivahendeid.

IV. Arstide kollegiaalsed suhted

1. Arst peab suurt tähelepanu pöörama ametikaaslastega heale läbisaamisele ja hoiduma kõigest, mis võiks rikkuda kollegiaalseid suhteid.
2. Arst peab hoiduma igasugusest ebakorrektsusest või alandavatest märkustest teise arsti isiku, tema teadmiste ja kutsetegevuse kohta.
3. Teiste arstidega tekkivaid arstliku tegevusega seotud lahkarvamusi on arstid kohustatud omavahel lahendama. Tüliküsimused lahendatakse vastavalt Eesti Arstide Liidu põhikirjale.
4. Arstidevahelised kutsealased lahkarvamused või omavaheliste eetiliste probleemide lahendamine ei tohi põhjustada avalikku poleemikat ega kanduda mittemeditsiinilistesse trükistesse.
5. Arst ei tohi jätta tähelepanuta kolleegi tervislikust seisundist, erialalise ettevalmistuse tasemest või muudest asjaoludest tingitud ebakompetentsust või ebaprofessionaalsust, kui see võib ohustada praeguse või tulevase patsiendi heaolu. Iga arsti kohus on sellisel juhul sekkuda ja vestelda asjasse puutuva arstiga ning pakkuda oma abi, kui see ei vii tulemustele, peab arst olukorrast teavitama kolleegi administratiivset ülemust või Arstide Liidu juhatust.
6. Teaduslike uurimistööde avaldamisel arst arvestab autorluses kaastöötajate panust ning peab loomulikuks teadustulemuste kuulumist tegelikele autoritele.